

Ramon Sambola Casanovas



Successor en el càrrec del Dr. Joaquim Castany Bernat, desenvolupà la feina de director del Manicomi de Salt entre 1947 i 1957, any en què es jubilà i fou substituït pel Dr. Pigem.

Ramon Sambola Casanovas nasqué a Sort, el 25 de març del 1884. Cursà els estudis de batxillerat als Salesians de Barcelona i la carrera de Medicina a la Universitat d'aquesta mateixa ciutat.

El Dr. Sambola entrà en contacte amb el poble de Salt quan es convertí en metge de capçalera d'aquella vila, com a ajudant del Dr. Esquerdo. La seva vinculació ferma a Girona vingué, però, de la seva col.laboració amb el Dr. Agustí Riera, més tard cunyat seu, i fou aleshores quan s'instal.là definitivament en aquesta ciutat.

El 1r. d'octubre de 1913 és nomenat metge ajudant del Dr. Vives del Manicomi de Salt. En aquell moment entra a l'establiment, on hi desenvolupa pràcticament tota la seva vida professional, passant a dirigir la institució l'any 1947.

La gestió del Dr. Sambola com a director del Manicomi és recordada amb molt de respecte pels qui tingueren ocasió de treballar amb ell. Ressalta per sobre de tots els comentaris, l'afany de treball i dedicació d'un home que, assumint el càrrec a l'edat de 63 anys, el desenvolupà amb entrega absoluta i resultats força positius.

La imatge que ens transmeten els records dels qui treballaren amb ell és la d'un metge afable, a qui l'atenció al malalt, tant en el pla terapèutic com humà, l'ocupava quasi les vint-i-quatre hores del dia i condicionava tota la seva vida. D'alguna manera fou l'iniciador d'una nova concepció de la medicina mental, que valorava el malalt com a persona més que no pas com a cas clínic.

Tot i patir les limitacions de recursos típiques d'aquells anys de postguerra, el Dr. Sambola s'esforçava a proporcionar als alienats del seu manicomi activitats que els fes més suportable l'existència. Fou sota la seva direcció que es van fer corrents els partits de futbol entre interns i personal i les festes en el si del Manicomi, com és el cas del dia de Sant Ramon, quan el director aportava bona part de la seva paga per organitzar una xocolatada per als interns. El naixement d'un fill o qualsevol altre esdeveniment feliç en la vida privada del doctor era participat als alienats amb algun extraordinari a compte seu.

Després d'exercir deu anys com a director, comptant ja amb 73 anys d'edat, demanà la jubilació, després de repetides instàncies li fou concedida i la seva plaça fou ocupada pel Dr. Pigem.

El 28 de desembre del 1968 morí, a l'edat de 84 anys, el Dr. Ramon Sambola Casanovas, el seu record i les seves aportacions en el tracte als alienats a nivell personal al Manicomi de Salt, van deixar bona petja en els qui compartiren aquells anys amb ell.